

Remonstranten Sommelsdijk

“...zwichten en verwaaien ...”

Zondag 2 juni 2024

Bram Schrier, hoofd van dienst

Sjaliene de Waal, organist

Toon Vessies, voorganger

Orgelspel

Welkom - mededelingen

Aansteken kaarsen

Wij zingen “In de veelheid van geluiden” LB 283: 1 t/m 5

Inleiding op het thema

Wij zingen “Licht dat ons aanstoot” LB 601: 1 t/m 3

Gebed vanuit verstillig

Wij zingen “Zo vriendelijk en veilig ...” LB 221: 1 t/m 3

Eerste lezing: “Zie je ...” - een anonieme dichter

Zie je de vele gezichten

die je nooit eerder hebt gezien,

de gezichten die zich naast elkaar verdringen.

Zie je de vele gezichten, die in het leven geloven.

de gezichten die voor menselijkheid vechten.

Voorbij de hoop, verzinkend

in het moeras van wrede vergetelheid.

Zie je de vele ogen,

die je nooit eerder hebt gezien,

de ogen die zich naast elkaar verdringen.

Zie je de vele ogen die,

hoewel allang gesloten, kijken in de jouwe.

De ogen, die om herinnering vechten,

de ogen die geen tranen kennen.

Zie je de vele lichamen,

die je niet eerder hebt gezien,

de lichamen die zich naast elkaar verdringen.

Zie je de vele lichamen, waaraan alle kracht is ontnomen,
de lichamen die zich verzetten tegen de dood,
de lichamen die zich oprichten om getuigenis af te leggen.

Zie je de vele handen,
die je niet eerder hebt gezien,
die zich naast elkaar verdringen.

Zie je de vele handen die naar liefde reiken,
de handen die om leven worstelen,
de handen die jou alle vergaarde vrijheid geven,
de handen die je oproepen
deze vrijheid door te geven
in de hoofden en harten van je kinderen
in de hoofden en harten van de mensen
die in medemenselijkheid blijven geloven,
in het gewetensvolle hart van de mensen ...
opdat de geschiedenis zich nooit zal herhalen ...

Wij zingen: "Stem als een zee van mensen" LB 828: 1 t/m 4

Tweede lezing: "Niemand om te protesteren ..." - een gedicht
van Martin Niemöller (1892-1984) - geschreven in Dachau

Toen ze de communisten kwamen halen
heb ik niets gezegd
ik was geen communist

Toen ze de vakbondsleden kwamen halen
heb ik niets gezegd
ik was geen vakbondslid

Toen ze de joden kwamen halen
heb ik niets gezegd
ik was geen jood
Toen ze de katholieken kwamen halen
heb ik niets gezegd
ik was geen katholiek

Toen ze mij kwamen halen
was er niemand meer om iets te zeggen

Wij zingen: “Voor mensen die naamloos ...” LB 647: 1 t/m 4

Derde lezing: een oude chassidische vertelling

Een oude rabbi vraagt zijn leerlingen:

“Hoe kun je het moment bepalen waarop de nacht
ten einde is en dag begint?”

“Is het ’t moment dat je uit de verte een hond van een schaap
kunt onderscheiden?”, vraagt een van zijn leerlingen.

“Nee”, zegt de rabbi.

“Is het ’t moment dat je uit de verte een dadelboom
van een vijgenboom kunt onderscheiden?”, vraagt
een andere leerling.

“Nee”, zegt de rabbi.

“Maar wat is het dan?”, vragen de leerlingen.

“Het is als je in het gezicht van een mens kunt kijken
en daarin je zuster of je broeder ziet. Tot dat moment is
de nacht nog bij ons.”

Wij zingen: “Wek mijn zachtheid weer” LB 925 - 4x

Overdenking “... **zwichten en verwaaien** ...”

Muzikaal intermezzo

Gebed vanuit verstillings - aansluitend een Onze Vader

Onze Vader - in een bewerking van Dorothee Sölle

God, die ons nabij is als
een vriendelijk vader en
een liefdevolle moeder.

Wij mogen uw naam uitspreken.

Wij leren naar uw wil te leven.

Wij zien uit naar uw rijk,
een tijd van vrede en gerechtigheid,
hier en voor altijd.

Geef ons ook vandaag het brood
dat wij nodig hebben om te leven.
Vergeef ons dat we tekortschieten en
leer ons anderen te vergeven,
zodat we in vrijheid met u en
met elkaar kunnen leven.

Laat ons niet de weg van
de minste weerstand kiezen.
Laat ons niet afglijden naar
egoïsme en streven naar macht,
maar laat ons kinderen van u zijn
die openstaan voor uw liefde en
er vervuld van raken voor nu en
voor een eeuwigheid. Amen

Wij zingen "Mensen veel Geluk ..." LB 419: 1 t/m 3

Elkaar tot zegen zijn

Ontmoeting bij koffie en thee

Voor ná de koffie

Wereldwijd zeggen regeringen

Ga maar slapen

je bent zo veilig als

een pasgeboren baby

in mijn armen

Ga maar slapen

Zeggen regeringen wereldwijd

Ga maar naar dromenland

zeggen regeringen steeds opnieuw

Ga maar naar dromenland

Te weinig ouders zeggen

Wij hebben je het leven gegeven

niet de dood

niet om in loopgraven te sterven

niet om slachtoffers te zijn

van een wrede wapenwedloop

Te weinig mensen vragen

Wie stuurt onze kinderen naar het front

die straks begraven worden

diep in de grond ...

Herkomst onbekend

Zij had een onvoldoende

voor aardrijkskunde

die laatste dag

Maar wist een week later
precies vaar Treblinka lag

Ida Vos (1931-2006)

Liedje

Lieg alsjeblieft niet tegen me
niet over iets groots
niet over iets anders.

Liever hoor ik het vernietigendste
dan dat je liegt
want dat is nog vernietigender

Lieg niet over liefde
iets dat je voelt of
iets dat je zou willen voelen.

Liever word ik bedroefd
dan dat je liegt
want dat is nog bedroevender.

Lieg niet tegen me over gevaar
want ik voel toch je angst
en wat ik gewaar word is waar
of ik ken je niet en dat
is nog gevaarlijker.

Lieg niet tegen me over ziekte
liever kijk ik die diepte in
dan dat ik mij verlies in één
van jouw lieve verzinsels
want daarmee verlies ik mij dieper.

Lieg niet tegen me over sterven
want zo lang we er nog zijn
vind ik dat toegangsloze

niet mededelen wat je denkt
erger en zoveel doden.

Judith Herzberg (geb. 1934-)

“Zolang ik voedsel geef aan de armen noemen ze me een heilige,
maar zodra ik vraag waarom deze mensen arm zijn,
noemen ze mij onruststoker”

Dom Helder Camara (1909-1999)

Er zijn vele wegen,
maar de juiste weg
is de weg er tegen;
niet de weg er onder,
dat is onderkruiperij;
niet de weg erover
dat is pluimstrijkerij,
maar de weg er tegen,
tegen alle wegen in
en dat is van de wijsheid
nog maar het begin.

Bertus Aafjes (1914-1933)